

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	10	frt	—	kr.
Félévre	5	„	—	„
Negyedévre	2	„	50	„
Egy óra	—	„	85	„
Egyes szám ára	4	kr.		

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
a kiadóhivatal veszi föl

Bánffy-izsöny.

Pécs, 1897. március hó 26.

(* *) Szerencsétlen flótás volt teljes világleletében jó Farkas Menyhért, aki szerencse-korrigálásával tette nevét hirhedtté. Bánffy báró is egyike a világ legszerencsétlenebb flótásainak s hozzá még megvan ugyanaz a pech-je, ami Farkas Menyhértnak, a lottó- királynak, hogy midőn a legutóbbi választások alkalmával kikorrigálta a maga szerencséjét osztrák pénzzel. hát őt is, mint annak idején a lottó- királyt — rajta csipték.

Két emberöltő alatt nem történt annyi botrány Magyarországon nyilvános életében, mint a Bánffy- aera alatt, hozzájárulván mindezekhez a nemes férfiúnak természeti fogyatkozásain és nevelésén alapuló számtalan baklövésai, a nagyuri góg, a legdurvább brutalitás minden halandóval szemben, aki nem akarja végigcsinálni zsarnoki önkénye szerint az általa megkövetelt talpnyalási kurzust; ezek a dolgok ma már — hála a jó sorsnak — válságba kergették magát a kormánypártot is, melynek még vannak tisztességes és önértékes elemei.

Azok a gentleman-ek, akik régi idők-
től fogva oszlopos tagjai a kormánypárt-
nak, most már torkig vannak ennek az
erőszakos embernek ügyetlenkedéseivel, aki a
korlátoltság makaességával akar vezetni
mindenben s belevitte pártját a kudarcok

végtelen sorozatába, a piszokba, az erkölcs-
telenség és a korrupció csávájába.

Legkevésbé esudálkozunk tehát rajta,
ha a numerikus túltengésben szenvedő kor-
mánypárt ma fenekestől föl van fordulva,
s most a párt tisztességesebb elemei ké-
szülnek a nagy kivonuláshoz abból a párt-
ból, ahol Bánffy báró immár két év óta
terrorizálja a jobb érzésűeket.

Csak a vak nem látja az erkölcsök
sülyedését, az alacsony érdekek érvényesü-
lését, a jellemtelenség fenhéjazó uralmát,
az anyagiság elvének túltengését, a hata-
lomra felkapaszkodott kapzsi népség tör-
vénytelen erőszakoskodását, a gyengék és
gyávák szolgátságát, az általános züllés
rontó metelyét, a magyar közéletben, poli-
tikában és társadalomban egyaránt.

Bánffy báró agyában született meg a
mostani rendszer s ennek nyomása alatt
a mostani áldatlan állapotok. Összeverbu-
váltak kétszáznál több olyan mindenre
kész embert, a kikkel a kormány rendel-
kezik, a kiknek a kormány parancsol, és
ez a maffia-had pedig vakon engedelmes-
kedik. Elnevezték aztán ezt alkotmányos
többségnek. Hogy mit tesz ez a többség,
elég sajnós, tudjuk, látjuk és érezzük. Más
országban, ahol még adnak valamit a tisz-
tességre, ilyen többséget nem tűrnének
meg, hogy törvényt hozzon a népnek, más
országban kufárokat és szolgákat küld-
nének abból a szentélyből, ahol a nemzet
sorsa fölött döntenek, ahol csakis és kizá-

rólag jellemes, független férfiaknak van
helyök.

Láttuk az egész országban, láttuk itt
Pécsett is, hogy messzire ne menjünk,
mennyre megrohanta a választókat az er-
kölcstelenség nyavalyája. Hajdanán nagy
tisztesség volt, ha a bizalom valakit kép-
viselővé tett, kit a választók maguk fölé
emeltek, mert kitűnő volt tudásban, jel-
lemben és erkölcsökben. Ma tiszta gschett
a képviselőség; ma erőszakkal, klikkura-
lommal és pénzzel szerzik a mandátumo-
kat. Példa van rá — háromszáz. Ész sem
kell hozzá, jellem még kevesebb.

Érdekesnek tartjuk e helyütt felem-
liteni, hogyan nyilatkozott a mai állapo-
tokról a minapi Horánszky-banketten Károlyi
István gróf, ez a tetőtől-talpig önértékes,
gavallér ember, akit elvei és nagy vagyona
függetlenítene a kormánytól. A gróf fel-
köszöntőjében a többek közt kijelentette,
hogy mielőtt a bankettre ment, gyászfátyolt
vásárolt, hogy meggyászolja azt a közvé-
leményt, amely Morzsányit ismét mandá-
tumhoz juttatta. Egy reménysugár lövell
felénk, — folytatta — Andrássy Géza
gróf minapi nyilatkozatából és leköszöné-
séből. Adja Isten, hogy sokan kövessék
példáját. Így fogunk a nyakig érő mocsár-
ból kigázolni, a melyből most csak arcunk
pirulása látszik ki.

Mert hát kérdezzük, hol vagy az
megírva, hogy a politikában nem kell az
erkölcs? Vajjon a politika az erkölcstelens-
ség tudománya-e? Persze, napjainkban

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Vihar és napsugár.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Reggeli öt órát ütött a szomszédtemplom
órája. Szürke, bizonytalan világosság réve-
dezett be a sarki boltba, a legkellemetlenebb
világítás, kivált gyengébb látású embereknek,
ha ez a reggeli világítás küzd a petroleum
világosságával.

Bekőné, a sarki boltos felesége tesz,
vesz a boltban. Most vette át a kenyereket,
zsemlyét, kiflit. Kiolvasta már a kolbászokat
is, melyeket a hentes hozott. Alkuszik a pa-
rasztasszony tojásaira, közben gondosan tö-
rülgeti a „pult”-ról a port, morzsákat —
szóval nyughatatlan szorgalommal jár keze,
lába — nyelve.

Néhány munkás türelmetlenül várja a
„geberdusz” betöltését; — mellette dohányt,
gyufát, kenyeret vásárol s aztán „Isten áldja”
s megy a dolga után.

Bekőné nem a legutolsó asszony a vá-
rosban. Nyurga alak, de szépen domboruló
kebele, urias keze, apró piros szája, — és
vakító fehér fogai, meg aztán hamuszínű

haja — bizonyos csinoságot, ha nem is bájít
— kölcsönöztek az asszonykának.

De ma, ajka és szemei körül valami
idegenszerű vonás látható, sőt mi több, nem
látni azt a kedves mosolyt, — mely néha
néha felvillant rózsás arcában. Mi is lehetett
a menyecske?

Ugyancsak ezen tűnődhetett Pekmesz
Egyed dijnok ur is, kit kinosan érintett,
hogy az asszony volt a boltban és nem Bekő
Antal, az ura, mert ugy néha napján egy
kis szilvára (értsd szilvoriom) tehetett szert,
persze „krétára.” Talán sejtette ezt Bekőné
lelkem, mert a mikor Egyed ur tisztelettel-
jesen kérdezte, hogy:

— Alszik még Bekő ur? — nem min-
den malicia nélkül vagta vissza:

— Igen, szolgálatjára. Azonban tessék
parancsolni, én is kiszolgálom, ha egy kis
pálinkát óhajt Peszmeg ur, — persze pénz
beszél . . .

— Köszönöm, nem kérek, csak közölni
akartam vele valamit és . . .

E pillanatban a szatósbojt ajtaja hos-
szu csengéssel kinyílt és Bekő Antal ur, át-
szellemült mosolylyal kövér ábrázatján —
nyitott be a boltba.

Fején tollas veterán kalap, alkatán di-
szes egyenruha és lábai között tiszti kard,

melynek markolatjáról ezüstözött kardbojt
leengett alá.

A katona-kravátlis csatja hátul rebellis
módra kinyult rendeltetési helyéből.

— Jó reggelt, édes kis feleségem! Ej-
nye, ejnye, milyen szorgalmas feleségem van
nekem, már összeraktál, tisztítottál, ah! adj
egy kis pusztit, én egyetlenem.

De a daliás veterán — midőn a nyalka
asszonykához akart simulni — visszahökent,
mert gyertyaegyenes tartással, magasan fel-
emelt karral állott a feleség, mint a megtes-
tesült Nemezis Antal ur előtt.

— Vigyázz! — sziszegte az asszony,
— nehogy a tenyeremnek szaladj. Szégyeld
magadat vén szamar!

Midőn az asszony eme leújtó vélemé-
nyét nyilvánította, Pekmesz ur, a dijnok ugy
elpároigott, mint a legfinomabb kámför.

Bekő ur, előkelően az ajkába akart ha-
rapni, — mi azonban azért sem sikerült,
mert ajkai között egy virginia szivar erőtlen
maradványait szorongatta.

— Asszony! — dörögte Bekő ur —
most olyan sértést követél el rajtam, amely
sértésért férfival szemben karddal vagy pisz-
tollyal szereznek magamnak elégtételt. Ve-
led szemben azonban — csak egy fegyverem

ezzé tették, mert kilökték belőle az erkölcsöt, mint elrongyolódott, felesleges butordarabot a szemétdombra. Bánffy báró hizeleghet magának, hogy mindezek az állapotok az ő zseniálítását dicsérik, a melylyel lefőzte nagynevű elődjét, mesterét a kormányzás terén: Kolonichot. Ennek nem sikerült ugyan keresztülvinni nemzetgyilkos tervét, — no Bánffy bárónak sem fog sikerülni.

Az a csömör, mely a kormánypart komolyabb tagjait elfogta, abban fogja találni egyedüli orvosságát, ha minden áron megszabadul a nemzet bárójától, aki herosztrateszi nevet szerzett magának Magyarország történelmének leggyászosabb lapjain. Hiszszük, hogy nem fog akadni olyan Pasteur, aki kigyógyítsa a megcsömörlött politikusokat a Bánffy-iszonyból, legfeljebb egy homeopatha, aki Bánffy báró fölázósásával hoz békét a lázongó parlamentbe, helyreállítva a tisztességet, önértetést és az erkölcsöt, száműzve a frivolitást, amely kérkedik gyalázatával s kereskedik önlelkével, testével.

*** A ki nyugdíjat kap -- ne dolgozzék!** Az igazságügyminiszter azt tapasztalta, hogy vannak nyugdíjas tisztviselők, altisztek, vagy szolgák, akik városi vagy megyei szolgálatot vállalnak anélkül, hogy erről az illető kir. bíróságot, vagy igazságügyi hatóságot értesítették volna. Nossza rajta! Itt nyugdíj túlévezés forog fén. Aki nyugdíjba küldetett, vagy kergettetett, hát ne dolgozzék, ha mindjárt tud is, mert különben a nyugdíját be fogják szüntetni. Ide vergál az a belügyminiszteri körrendelet, melyet az igazságügyér megkeresése folytán a belügyminiszter a hatóságokhoz intézett, mely aztán meghagyja, hogy oly esetben, midőn állami nyugdíj élvezetében levő tisztviselő, altiszt, vagy szolga a törvényhatóságnál akár állandó, akár ideiglenes fizetéssel, vagy csak napidíjjal javadalmazott alkalmazást nyer, erről azon hivatal főnöke, amelynél az illető állami szolgálatban volt, azonnal értesíttessék. Az állam csekély nyugdíjával nem fér össze a munka! — Oh inkompatibilitás! Beh jó lenne, ha ott alkalmaznának inkább, ahol helyén volna.

van — és ez a megvetésem, és eme megvetésemet fogadd!

— Micsoda?! — kiáltá most már a mélyen megsértett asszonyka — te vén lump, te pazarló, ingyenélő, te nagy semmi! — te engem megvetsz? te? kit én tettem emberré? kiért éjjel-nappal dolgozom, — és te az én megtakarított, keservesen szerzett pénzemet iszod meg, — lumpolod el hasonló fráterekkel — kedves cimboráiddal — eltékozol az én pénzemet! — Oh! nyomorult, takarodjál szemeim elül!

— Hah! te kigyó, kit keblemen melegengettem, így mersz beszélni uraddal, férjeddal. Aki asszonynya anyává tett; kit oly boldoggá tettem, te most így hálálod meg nagy szerelmemet . . .

— Igen, nagy szerelmedet; inkább azon légy, hogy megmosakodjál és szabadíts meg borgőzös jelenlétedtől — te részeges korsó.

— Megyek. Felveszem az ünneplő ruhámat és megyek. Megyek asszony! De tud meg, hogy az ügyvédhez megyek.

— Ügyvédhez? — Hát aztán?

— Tudd meg, hogy elválok tőled. Ezt az egész házat, a boltot — az egész vagyont rád hagyom, mind, mind a tied, veszem a batyumat és megyek. Nekem csak békeség kell; pénz, vagyon, — azt ugyanis te szeroz-

Hirek.

Pécs, 1897. március hó 26.

Válasz egy levélre.

Legutóbbi számunkban közöltük, hogy mi az a blokád. Ma azonban egy finom női irású levelet kaptunk, melynek kedves írójára az iránt kérdezősködik, hogy alapossabban mégis mi az a blokád s csak a nagyhatalmak körében divatos-e?

Tehát, kedves kisasszony, nemcsak ott divatos a blokád, de a gyakorlati életben is, a hol vannak a következő blokádok:

1. A mama blokádja: Itt a mama az egyetlen nagyhatalom, az udvarló a görög és a kisasszony Kréta szigete. A mama megünnepli a cél nélküli udvarlást és a görög urfinak kijelenti, hogy nem tart többé zsurokat. Ez annyit jelent, hogy nem óhajtja őt a háznál látni. Az urfi blokádírozva van. A mama éhezeti. És vagy valóban éhes az urfi s akkor áttöri a blokádot komoly szándékkal, vagy pedig csak olyan ál-éhsége volt, mely még nagyon távol áll a házasságnak gondolatától is.

2. A kisasszony blokádja: Az urfi régóta fiirtól. Sőt szörnyűség, csókot is lopott már egy vigyázatlan pillanatban. De a csók után a helyett, hogy házasságra gondolna, csak egy másik csókra gondol. Folyton szerelemről beszél, házasságról soha. A kisasszony egy szép napon azután elkezd a blokádot. Feltűnő hideg lesz az urfihoz és még azt sem tűri, hogy a ruhája szegélyéhez érjen. Az urfi csodálkozik, hogy változtak így meg a viszonyok, a kisasszony azonban komolyan kijelenti; hogy ez már ezután így lesz. És az urfi kinosan vergődik a blokádban. Vagy lemond, vagy megadja magát.

3. A feleség blokádja: A feleség új ruhát akar, a férj uram a rossz időt emlegeti. Nincs pénz, sok a váltólejárát stb. Nincs pénz? — pattan fel az asszony, akkor nincs szerelem sem. És a férj blokádírozva van. Kezdődik a kiéheztetési eljárás. Vagy vesz ruhát, vagy meghal éhen. Az eredmény többnyire biztos. És az asszonyka megkapja a ruhát, a férj pedig az első tálat élte: és a csókot.

4. A férj blokádja: Férjúrám későn talált hazavetődni. Az asszonyka zokogva prédikál neki reggelig, ami természetesen az álmos férjet nem a legkellemesebben érinti. Elhatározza a blokádot. Másnap csak reggel

ted, amint mondd, legyen tehát a tied. Ezzel semmit sem vesztettem. De amit a saját pénzemen vettem néked, azt elviszem magammal. Ne félj, az ajándéktárgyakat — meghagyom; de az aranyos szádban levő felső fogsort, azt én csináltattam — és ez a fogsor nékem hetven frtba került, az az én tulajdonom, megvan a pontos számla róla, ezt add vissza, vagy elperlem tőled.

— A felső fogsort? — dadogá a herceg asszony halvány arccal.

— Igen. Nos talán nem ismered el, hogy az az én jogos tulajdonom?

— Nem; nem mondom; — de hát az Istenért — csak nem volnál olyan gyengédtelen, olyan brutális, — hogy elmondod ezt . . . az ügyvédnek?

Nem; ha szép szerével visszaadod, akkor miért kürtöljem tele a világot. Mert hát miért ne légy boldog azzal, akid bizonyosan van; — mert hát azért kinazol, hogy elmenjek az utból, hogy megünnelem az örökös perelést. És eltaláltad, mondá Bekő ur szomorúan. — mialatt egy pohárka szilvoriomot felhajtott. . . eltaláltad mondom; — mert nálam a békeség a fő.

Most pedig megyek öltözni. Tudod, azt a szalonruhát veszem fel, melyben . . .

— Melyben hűséget esküdtél nekem az oltár előtt . . . és most ugyanabban a ruhá-

jön haza, valamelyik vendéglőben kinlódva át az éjszakát, harmadnap is így tesz és negyednap? kegyelmet kér a blokádírozott asszonyka.

5. Az urfi blokádja: A legnehezebben keresztülvihető blokádok közé tartozik. Feltevése, hogy a blokádírozó nagyhatalmat kis hatalommá tette a szerelem. A szép kisasszony leszidja az urfit, mert szupécárdás közben nagyon magához szorítja. Az urfi bocsánatot kér és ettől kezdve oly távol tartja magától, hogy az alig bír vele táncolni. A kis hölgynek fáj a blokád, az urfi pedig kárörvendő arccal blokádíroz tovább. Persze a kölcsönös büszkesség csak egy éjszakán tart. A legközelebbi bál éjjelre már meg van törve a blokád. A kisasszony szerelmes odaadással borul az urfi vállára az első keringőnél. A kis hölgy belátta, hogy ő gyengébb. Szerencsésére, mert a legközelebbi táncnál már az urfi látta volna be s ez egy nagy hatalomnak semmi esetre sem szolgált volna nagy dicsőségére. . .

Mindezekből pedig láthatja kedves kisasszony, hogy a blokád egyszerű kiéheztetés. Diadal vér nélkül. . . Csata fegyverropogás nélkül. . .

Ipszilon.

Naptrend 1897. március 27-én.

Naptár: szombat, márc. 27. — Róm. kath.: Rupert. — Prot.: Rupert. — Görög kel. (márc. 15.) Agáp. — Zsidó: S. Schem. — Nap két 5 óra 33 perckor; nyugszik 6 óra 5 perckor. — Hold két éjjel 3 óra 10 perckor; nyugszik délelőtti 11 óra 56 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 10 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, enyhe idő várható.

Színház: „Niobe.”

— (A pécsi kölcsönös segélyező egyesület) tegnap délelőtti 10 órakor tartotta rendes évi közgyűlését Aidingger János elnöke alatt, melyen a részvényes tagok szép számmal jelentek meg. Legelőbb is az igazgatóság és a felügyelőbizottság jelentését olvasták fel a lefolyt év üzleti eredményeiről és viszonyairól, melyből kitűnik, hogy a lefolyt év üzleti tiszta eredménye 67.718 frt 65 kr. Az 1891. évtársulat feloszolván, egy törzsrészvény után 188 frt fizettek ki tisztán 188 frt 50 kr. helyett s a fennmaradó osztatlan maradék s részvényenkint 50 krból ban fogod az ügyvédnél — ez esküdet vizsgálom — és vádakat fogsz halmozni fejemre.

— Hagyd el. Ne komédiázz. Te pokollá tette az utóbbi időben szegény életemet. De sejtem már ki az, ki megbolygatta házi békémet.

— Ugyan ki? te bolond.

— Ki? hát nem itt találtam már ismét azt a nyavalyás tintanyalót, — s midőn jöttem — úgy elpároigott, mintha sosem lett volna itt.

— Szent Isten! ilyen szemtelenséget. Hát nem akkor jön ide mindig, mikor téged tud a boltban? Nem te adsz neki hitelbe szivart, pálinkát? Nem veszekedtem mindig veled, hogy miért adsz annak a csavargó féle pernahajdérnak hitelbe, — aki sohanapján nem ad majd pénzt érte. És végül azt hiszed, hogy nem tudom, hogy ez a félbolond a legkedvesebb cimborád? Ah! elájulok a méregtől — a keserűségtől.

— Elég, — mondá kimondhatatlan büszkességgel Bekő ur. Te a végietegig sodortál — vége — nálunk. Csak az a szerencsém, hogy tegnap délután vettem fel ötezer forintot — melyet prágai nagybátyám hagyott reám.

— Ötezer forintot? Tóni te félrebeszél.

— Nem. Hisz már régi dolog. Arra a szállásra gondoltam, — amelyikben voltunk

pedig 1332 frt 29 kr a tartalékalapra fordítottak s ezenkívül a vidéki hírlapírók országos nyugdíjszövetkezetének 100 frt, a mohácsi emlékműre 25 frt, a pécsi iparostanoncok munkakiállításának jutalmakra 25 frt, a pécsi munkás rokkant és betegsegélyző pénztárnak 25 frt, a népkonyhának 25 frt, a két egyleti szolgának egyenkint 50—50 frt megszavaztatott. A tagok száma folyvást emelkedőben van, az idén 4447 részvény jegyeztetett s az intézet a lefolyt 1896. évben 24 millió forgalmat csinált. Elhatározta ezután a közgyűlés, hogy az intézet tisztviselőinek és alkalmazottainak a millennáris esztendő három esztendőnek számítja be nyugdíjjogosultságukba. Elnök indítványára a közgyűlés a vezérigazgatónak és a tisztviselői karnak lankadatlan szorgalmukért s buzgó működésükért őszinte köszönetet és elismerést szavazott. Az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak ezután megadták a múlt évre vonatkozó fölmentést, következett az alapszabályszerű választás az igazgatóságból kilépő 8 tagsági helyre. Mivel azonban a 24 tagu igazgatóságból egy tag lemondott, egy pedig elhalálozott még évközben, ez alkalommal 10 tagsági helyre történt a szavazás. Beadott összesen 100 szavazólap 432 szavazattal. Mint legtöbb szavazatot nyertek megválasztottak az igazgatóságba: Alt Jakab, Bedő Imre, Dobszay Antal, Hillebrand Ferenc, Hartl Ferenc, Jankovits Hugó, Majorossy Imre, Ratkovits Ferenc, Nick Alajos dr., Schwabach Zsigmond. A közgyűlés 12 óra felé véget ért.

— **(A polgárok vacsorája.)** A pécsi polgárok, a főispán beiktatási ünnepségek alkalmából f. hó 30-án (kedden) este, a fáklyásmenet tartása után a Scholtz-féle sör-csarnokban társas vacsorát rendeznek. Egy teríték ára 80 kr. lesz. Jegyek előre válthatók a társasvacsorára az összes pécsi vendéglősöknél.

— **(Eljegyzések.)** Krasznay Arankát Pécsről eljegyezte Hadly Antal Aradon. — Benczenleitner Lajos Pécsen eljegyezte Felsőmindszenten Póner Francis kát. — Günsz Géza Villányról eljegyezte

egyszer — és a melyik oly nagyon megtetszett neked. Az most eladó — meg akartam venni a számodra. Meglepetés akart lenni. Avagy nem hiszed, hogy ötezer forintom van?

— Csakugyan te...

— Ide nézz! és Bekő ur waffenrokjából kihalászott egy csomó papir pénzt, melyet azonban ismét zsebjébe rakott vissza.

— Ah! Toni, — mily boldogok leszünk és minden perpatvart feledve ujjongva borult volna Bekő ur vállára, — ha az, a sértett férj önérzetével vissza nem hőkölt volna az asszonyka ölelő karjai elé.

— Vége; azt mondtam, hogy vége. Hisz a legártatlanabb kedvtelésemet is olyan bűnnek vetted már, — hogy legjobb, ha — válunk.

— Ugyan!? te kis csacsi; hisz már többször is összehapereltünk, és aztán azért mégis összefértünk.

— Ahán?! ugy-e lelkem, most már alább hagysz a dorgálási mániáddal. De hiába, — vége, — nálunk.

De a csicsergő ügyes asszonyka, addig mesterkedett, míg végre is férje nyakába kerítette kívánatos karjait — és a tul boldog Bekő urtól — elkotorászta azt a sok bankót, Egy pillanat műve volt — a pénz szórén-száján eltűnt.

Ofner Arankát, ifj. Ofner Mihály ujvidéki kereskedő leányát. Bács megyei Rezső, dunaszekcsői uradalmi számtartó, eljegyezte Jasek Etelkát Himesházán.

— **(A pécsi általános munkásbetegsegélyző pénztár)** a f. hó 20-ára kitűzött évi rendes közgyűlését — a főispáni fogadtatás miatt — vasárnapról elhalasztotta s annak megtartására újabb határnapul jövő hó 4-dikét tűzte ki, mely alkalommal délután 3 órakor fogják a városháza közgyűlési termében a közgyűlést megtartani.

— **(A pécsi izraelita hitközség)** kiadta a múlt évről szóló jelentését. A hitközség népmozgalmi adatai az elmúlt évről a következők: született 90, Pécsen 80, a kerületben 10; fiú volt 53, leány 37; törvénytelen 4. Meghalt összesen 41; Pécsen 40, a kerületben 1; férfi 32, nő 9. Házasság kötött 25; feloszlott 10, halál miatt 9, elválás folytán 1. A lefolyt évben 2 nagygyűlést, 1 diszkozgyűlést (a millennium alkalmából), 2 közgyűlést, 37 előjárásági és több bizottsági ülést tartott, melyeken, 237 ügyben történt tanácskozás és határozathozatal. A pénztárforgalom 2312 frt 29 krral zárult; a tiszta vagyon 95567 frt 83 krajcár, az alapítványok állaga 35547 frt 33 krajcár. A hitközségi iskola növendékeinek száma volt 347; a főreáliskolába járt 201 izraelita növendék; a polgári leányiskolába 115; a városi népiskolába 48, a keresk. iskolába 38; az ipariskolába 28; a kath. főgimnáziumba 15. Jótékonyág címén 2064 frt 64 krajcár folyt be a hitközség pénztárába; kiadás volt 1241 frt 80 kr. A hitközség jövő hó 4-én (vasárnap) tartja meg évi rendes közgyűlését.

— **(Országos orvosi szövetség.)** Ily címmel alakították meg tegnap Budapesten a fővárosi orvosok és a vidék kiküldöttei az elutasított orvosi kamarák helyét pótló egyesületüket. Az alakuló gyűlésen a vidék kiküldöttei között ott voltak: Mendl Lajos dr. pécsi, Szigeti János dr., kaposvári és Boskovic Mór dr., báttaszéki orvosok is.

— **(Kinevezések.)** Peterdi Ferenc, pécsi kir. törvényszéki írnok, a pécsi kir. törvényszékhez segédtelevkönyvvezetővé, Varjas Ödön, szegzárdi kir. törvényszéki aljegyző a szonoki járásbíróshoz jegyzővé kineveztetett.

— **(Halálozás.)** Horváth Aladár, tamási aljárásbíró, életének 35-ik évében meghalt.

Nem! nem békülök ki veled; — nálunk, — és az ölelgető szeretkező asszonyt ellökte magától.

— No jól mondá az asszony. Eredj! megkértelek, megbocsátottam, hogy reggel öt órakor jöttél haza. Elfelejtettem nemtelen vádjaidat, — nem akarsz velem élni — hát jó, váljunk! — Hanem azonnal tisztulj a boltból.

— Megyek is! A fogaidat — vétetem ki te kigyó — aztán elmehetsz ahhoz a tinta-nyalóhoz.

És ezzel rohant ki a boltból, — ezer szerencse, hogy nagy kardjában meg nem botlott.

Midőn a dühös férj kirohant az ajtón, Bekőné kacagott, nevetett, — és ha kérdezték nevetésének okát — úgy újból kezdte — s majd agyon kacagta magát — akár egy gerle.

Délben aztán Bekő ur visszabujt a lakásba — és szótlanul leült a terített asztal elé. Csak mikor az asszony nagy komolyan kérde:

— Volt Bekő ur az ügyvédnél? Akkor morogta a bajuszába:

— Hamisság, a te neved asszony.

Tihanyi Károly.

— **(Himen táblájáról.)** E héten a pécsi anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési tábláján a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Szabó István, rk., Pécs — Kiss Lólia, rk., Pécs;

Lorenc András, rk., Pécs — Schissler Mária, rk., Pécs;

Rosenbaum Nándor, izr., Pécs — Löwinger Berta, izr., Kisbicsérd.

— **(Agyonlőtte magát.)** Tegnap este félkilenc óra tájban a „Vadászkürt“ vendéglő személyzetét két egymásután hangzó tompa revolverlövés hozta izgatottságba. A lövések a vendéglő bérlőjének, Velasich Györgynek lakosztálya felől, abból a szobából hangzottak, melyben fia, Velasich József lakott. Mikor odasiettek, a szoba ajtaját bezárva találták és nem merték betörni, hanem a rendőrségre futottak, honnan Selényi Antal, ügyeletes rendőrbiztos, azonnal a helyszínére sietett és az ajtót betörtette. Bent a szobában, az ágyon feküdt Velasich József; bal mellén az ötödik és hatodik borda közt egy kis sebből szivárgott a vér. Mellette feküdt egy nagy kaliberű, hatlövetű revolver, melylyel az életét kioltotta. A rendőrbiztos látta ugyan, hogy itt már emberi segítség nem használ, mégis orvosokért szalasztott s Wallerstein Bódog dr., majd Toina Vilmos dr. orvosok meg is jelentek a helyszínén, de már csak a beállott halált konstatálhatták. Az öngyilkos huszonhárom éves volt s kivüle csak egy fia van az apjának, a ki Békésmegyében néptanító. Velasich József nagyon elűtött bátyjától: már kora fiatalságában csak a mulatságok vonzótták s apja remélve, hogy majd a házasság jobb utra téríti, már huszéves korában megházasította. Feleségével a Mór-utca sarkán nyitott korcsmaüzletet; azonban egyáltalán nem tudott régi szenvedélyeivel szakítani. Nemsokára felhagyott az üzlettel, felesége pedig — miután sokáig hiába próbálta férjét a jó életre téríteni — megindította ellene a válópert. Velasich ekkor haza költözött apjához, azonban — bár a mestersége a hentesesség volt — nem fogott semmi foglalkozáshoz. Tovább is csak szenvedélyének élt s lassankint egészen elkeseredett; bántotta az is, hogy házassága olyan rövid idő alatt szerencsétlen véget ért, meg az is, hogy nem talált többé hűséges, szerető szívre, bár a szerelmet mindenfelé kereste. Végzetes tettének végrehajtása előtt is kerek három napig dőzsölt valahol s tegnap este fél nyolc órakor tért csak haza. Nem ment be a vendéglőbe, hol szülei voltak, hanem egyenesen szobájába tért, hová mikor bevitték vacsoráját, azt visszaküldte s helyette egy pohár spriccert kért. Azt aztán megitta és levetkőzött s tiszta inget és alsóruhát vett magára s lefeküdt. Az ajtót magára zárta és megirt két levelet a szüleihez, melyekben elbucszuk tőlük s bucsút mond feleségének is és öngyilkossága okául életuntség, elkeseredés s boldogtalanságot emleget — s a levelek megírása után a hazaérkezésekor megával hozott hatlövetű revolverből agyonlőtte magát. Az első lövést mikor megtette, az ütött sebre — úgy látszik — odaszoritotta a pisztoly csövét és még egy lövést tett s ez a golyó is ugyanazon uton hatolt be és rögtöni halálát okozta. Az öngyilkos holttestét, mivel az öngyilkossághoz kétség nem férhet, nem boncolják fel s szülei lakásáról holnap (szombaton) délután temetik el.

— **(Legett jégverem.)** Tegnapelőtt tűz volt a felsőbalokányi utcában, a hol Kovacsics József és Kovacsics Jánosnak 71. szám alatt levő jégvermének tetete gyuladt ki. A tüzet a Zsolnay-gyári tűzoltóság mihamarább lokalizálta, úgy, hogy az nagyobb kárt nem okozott. Mint a tűzrendőri vizsgálat megállapította, a tűz gyújtogatásból eredt, amennyiben a jégverem

körül kis gyerekek gyufával játszadoztak és ezek okozták a tüzet. Hogy kik voltak, most az iránt folyik a nyomozás. Mindenesetre ajánljuk a szülőknek, hogy gyermekeik kezébe ne adjanak gyújtó anyagot játékszerűl, mert könnyen nagyobb veszedelmet is okozhatnak vele.

(Elfogott feleséggyilkos.)

Megirtuk szerdai számunkban, hogy mily kegyetlenséggel verte agyon a Sámód községhez tartozó Alsó-Mogyoróska pusztán vasárnap reggel Jónás Antal, ottani vályogvető cigány, a feleségét, Babos Katalint. A gyilkos, szörnyű tettének elkövetése után, megszökött a csendőrség Pécsre is nyomozta kedden, mert azt hitték, ide jött be, hogy elrejtőzzék. Azonban itt nem akadtak rá s mindenféle táviratokat küldtek a gyilkos nyomozása végett és nem is sokáig rejtőzhetett az igazságszolgáltatás kezei előtt, mert tegnap — mint a siklósi csendőrség táviratban értesítette a pécsi csendőrpáncsnokságot — Vaiszló mellett Horváth csendőrmester elfogta. Az elfogott gyilkost ma megvasalva kísérték be Pécsre a kir. ügyész ség fogházába.

(Verekedés a pincében.) Pfeifer János, megyefai illetőségű közsőrüs és Zsikó Mihály, pécsi illetőségű napszámos, ez utóbbinak m.üröghi pincéjében mulattak. Természetesen bort ittak és ebből állott a mulatságuk; később azonban ezt keveselték és egymáson akarták kipróbálni, hogy kinek milyen erőt kölcsönöz a bor. Szóval összeverekedtek s ekkor Zsikó Pfeifert úgy elverte, hogy az most vagy három hétig fekéldhet a sebei miatt. A verekedést feljelentették a kir. bíróságnak.

(A komlói bányász-sztrájk.)

Lapunkban nemrég megemlékeztünk arról, hogy a komlói bányászok sztrájkolnak. Mint most értesülünk, a sztrájk csak pár elégedetlen igazgató műve volt s ezek a sásdi járásbírósgá bírtonébe kerülvén, a sztrájk véget ért. Ugyanis a hét végén szokásos fizetés alkalmával Böhm Mihály, Török Ferenc, Cukor József (a negyedik), Erzsikóvszky József és Kaszás György nevű bányászok nem elégedtek meg rendes heti keresményük felvételével, hanem előleget is követeltek. Mikor ezt nem kapták meg, zúgolódnak kezdtek és a többieket a munka abbahagyására lástitották. Majd erőszakhoz nyultak, dorongokkal és vasdarabokkal támadtak a pénztár személyzetére s agyonütéssel fenyegették őket, úgy, hogy azok kénytelenek voltak menekülni. A főcinkosokon kívül még tizenhat bányász vett részt a lázadásban s ezek is voltak a sztrájkolók, mikor azonban a sásdi csendőrség a főcinkosokat elfogta, a többieknek is elment a kedvük a sztrájktól és munkába állottak. A dolognak folytatása lesz a bíróságnál, hol az összes tetteseket feljelentették.

(Ismét a kórházban.) Lapunkban nemrég szólaltunk fel, hogy Hernhut Sarolta, egy megtévelyodott asszony, szabadon jár-kele a város utcáin. Felszólalásunknak meg is lett az eredménye, mert egyelőre a rendőrség vette pártfogása alá az örült asszonyt, tegnap pedig, a hatóság intézkedése folytán, ismét bevitték a városi kórházba, ahol már többször volt őrizet alatt.

(A csendőrség szaporítása.)

Ama megerőltető nagy szolgálat folytán, melyet eddigél minden csendőr teljesíteni köteles volt, de tekintettel főképp arra, hogy még a legtulerőltetőbb szolgálat mellett is alig volt képes a csendőrlégénység pontosan kötelességének megfelelni, a honvédelmi miniszter a belügyminiszterrel egyetértőleg a légénységi állomány szaporítását elrendelte. Az egyes csendőrségi parancsnokságokat utasította a honvédelmi miniszter, hogy a csendőrségi légénységi állományt mielőbb és lehető gyorsan egészítsék ki és különös nagy gon-

dot fordítsanak arra, hogy a kiegészítés alkalmával a csendőrségi szolgálatra kiválóan alkalmas és oly egyéneket vegyenek fel, kik a testületben való szolgálatra magukat hosszabb időre kötelezik.

(Ünnepnap tüz.) Tegnap, gyümölcsoltó napján, Csoma községhez tartozó Alsómajor-pusztán — mint dombóvári levelezőnk írja — tűz ütött ki. Leégett egy cselédház és a hozzátartozó gazdasági épület. A majorban csak egy öreg cseléd volt otthon, a többiek mind Atalában voltak, ahol éppen misszió ájtatosságot tartottak. Képzhetni rémületüket, mikor meghallották, hogy náluk otthon tűz van. Az attalai tűzoltók is kivonultak és a tüzet sikerült nekik nagynehezen lokalizálni.

(Meggzúnt csőd.) A szegzárdi kir. törvényszék Lerner Dávid, dunaföldvári lakos ellen nyitott csődöt, meggzüntette.

(Pályázatok.) A baranyamegyei Izsépen postamesteri állás van üresedésben. Pályázatok három hét alatt nyújtandók be a posta és táviratigazgatóságához. — A tolnamegyei Sárbogárdon a kir. adóhivatalnál adótitizti állás töltendő be. Pályázók két hét alatt adják be kérvényeiket a pénzügyigazgatóságához.

(Talált csizma.) Tegnapelőtt este a Király utcában egypár csizmát találtak, a mely bizonyára valami kocsirol eshetett le. A rendőrségen őrzik a talált lábbelit s igazolt tulajdonosa, ha jelentkezik érte, bármikor átveheti.

(Tolvaj asszony.) Bence Jánosné, miszlapusztai lakosnő, dacára, hogy börtben élünk, mégis igen vágyódott egy kis zsiros eledelre. Zsirja azonban nem lévén, fogta magát, belopózott Szabó István kamrájába s onnan egy fazék zsirt ellopott. Nem főzhetett azonban a lopott zsirból, mert a csendőrség még idejekorán elfogta s megtalálta nála teljes egészében a lopott zsirt. A tolvaj asszony tettét feljelentették a bíróságnak.

(Uj kikötő a Balatonon.) Somogyvármegye Fonyódon a 300 métert meghaladó uj kikötőt, az e célra megszavazott 24.000 frt költségből még ebben az évben megépítették. Tegnapelőtt volt Fonyódon tárgyalás az építendő kikötő évi fentartása tárgyában; az érdekeltség szintén megalakult, a mennyiben gróf Zichy Béla lengyeltóti uradalma és a fonyódi Bélatelepe kötelező nyilatkozatot irtak alá. A kaposvár-fonyódi helyi érdekű vasut évenként 250 frttal, a balaton-tavi gőzhajózási társaság 50 frttal járul az évi fentartáshoz. A fonyódi Béla-telepen már 20 szebbnél-szebb villa kész; tegnapelőtt jelölte ki a közig. hatóság a kaposvár-fonyódi vasut által 25.000 frttal építendő emeletes szálloda helyét, a vasuti állomás és kikötő között. A szálloda legkésőbb f. é. július hó 1-éig megnyitandó.

(Az ur.) A vasuti állomáson egy gyanus férfit kérdőre von a rendőrség.

— Kicsoda maga?

A férfi büszkén vágta oda:

— Ur!

— Hát akkor mutassa meg az irásait.

— Nem szokásom — felelte ismét. — Voltam én már violenciába különféle rendőrségekkel.

A határozott válaszok nyomán kiderült, hogy papucsos legény a férfi, akinek igazolványai nincsenek. Huszonnégy óráig internáltak s hazaküldték ma Kaposvárra. Ezen-tul az ottani rendőrség fog vele foglakozni.

Minden alkalomra illő ajándéktárgyak, valódi és chinaezüsből a gondolható legnagyobb választékban, pazar szép legújabb és tartós kivitelben Schönewald Imre ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-utca (Hattyu-épület) szerezhetők be.

Művészet, irodalom.

○ A szabin nők elrablása. Üres nézőtér előtt folyt le szombaton Schönthan Pálnak magyarosított bohózata, jóllehet az előadás a jobbak közül való volt s az amerikai magyar ujságitó, Királyfi Pál fölolvassása is érdekessé tette az estét. Királyfi fölvonás közökben olvasta föl 90 napos gyalogolásának érdekes részleteit s szavaltta el angol szöveggel Petőfi, „Örült“-jét nagy hatással s méltán megérdemelt tapsokkal. A szinlapnak csak annyiban vettük hasznát, hogy megtudtuk belőle, kinek voltak eredetileg szánva a szerepek. Boross kitűnő alakítást nyújtott Rettegi szerepében, Somogyi jól alakította Bányai professzort, Bognár is teljesen otthonos volt neki való szerepében. A többi közreműködők is megállották helyüket, legkevésbé feszélyezte őket a teljesen csendes nézőtér. (**)

◎ Az eleven ördög. Kissé csalatkozott Somogyi igazgató, mikor oly rövid idő múltán ismét kitézte előadásra az „Eleven ördögöt“, Pálffy Ninával, azt híven nagy bölcsen, hogy meg fog csapanni iránta az érdeklődés. Szinig telt ház ugyan nem volt, de a kik ott valának, a mellett hogy egy teljesen összevágó jó előadásban gyönyörködtek, Pálffy Ninát minden dala után tüntetészerűleg megtapsolták, a ki honorálta is kellőleg az ovációt, mert nem volt fukar az ujrázásokban. Pálffy Ninán kívül nagyban hozzájárultak a szép sikerhez Juhasz Ilona, a ki nagyon jól volt disponálva, gyönyörűen trillázott s a kettős, hármás, négyes szólásokban vezetett iskolázott magas, csengő hangjával. Polgár, Erdélyi, Hegyesi Róza, Bognár, Gyarmathy megfeleltek a legjobb igyekezettel feladatuknak s nagyban hozzájárultak a szép sikerhez, a miben tagadhatatlanul Pálffy Ninának van a legtöbb érdeme, még ha a multkori virágosót ez alkalommal nem is kapta meg. (**)

○ Bak Adolf hangversenye. Szép közönség özlött csütörtök délutánján a Hattyu termébe, — melyet majdnem meg is töltött, — hogy részese legyen az aznapra hirdetett hangverseny által nyújtandó műélvezetnek s egyuttal kíváncsian, vajjon mennyit haladt a fiatal művésztünk azóta, hogy produkálta magát körünkben. Mindkét szempontból kielégítőnek mondható az eredmény s a jelen voltak általában meglegedve távoztak. Igaz, hogy a műsor legnagyobb részt olyan volt, mely egy valódi istenadta művész előadásában képes lehetett volna a közönséget az elragadtatásig vinni, ilyet azonban nem tapasztaltunk. Mindenki bámulattal adózott azon valóban nagy haladásnak, melyet Bak folyton tanusit, azon praecis és biztos játéknak, mely a legnagyobb nehézségeket is játszva győzi le, egyszóval ama brillans virtuozitásnak, mely a legelsőb-rangu hegedűművészeknek is dicséretére válnék. S ha csak ebben állana a művészet, nem is késnénk Bak Adolfot a hegedű ez időszerinti legelső művészei sorába helyezni; mégis, hogy ezt nem tehetjük, ebben azon hiány gátol, mely Bak előadásában az önálló művészi felfogást és interpretációt illetőleg mutatkozott; mihez járul, hogy hangja általában véve hideg, közönyös, nem szívhez szóló s a mély érzelm kifejezésére képtelen, s ha előírás szerint ilyenné lenni törekszik, átsap az édeskés, szentimentális előadásba, mint ez leginkább Svendsen Romanze-jában mutatkozott. E hiány következménye, hogy csak elvétve — némely helyeken — tudott a publikum egy kissé felmelegedni, különösen Wieniawsky polonaise-jénél, melynek dallamos zenéje is közvetlenebbül hatott és az utolsónak játszott Smetand Ondricek-féle „Eladott menyasszony“ című darabban, mely egyike a leghathatósabb de egyuttal legnehezebb koncertdaraboknak. A biztonság és öntu-

Törvényszék.

dat, mely az ifju művész egész föllépését karakterizálja, sejteti velünk, hogy elég erőt, tehetséget és kitartást érez magában, melyek segélyével majdan a hegedű-művészek legnagyobbjai közé emelkedhetik, mit el is érhet, ha perfekt technikájához a korról majd tán jobban kifejlődő önálló művészi felfogás és mélyebb érzelmek valódi kifejezése is járulni fog. Fűchsel Jenny urhölgy zongorajátéka igen szép technikai ügyességet árult el, mely párosulva kedves megjelenésével és gondos tanulmányra valló előadásával, kellemesen gyönyörködtette a tapsaival nem fukarkodó hálás közönséget. Czankl Mici kisasszonyt eléggé ismerjük a Verdi-requiem előadásáról; szép, erős alt hangjának szinte kicsiny volt a Hattyu terem s a helybeli katonazenekar ifju karmestere, Cristóf Tódor által komponált dalban („Ich möchte heim“) alkalma nyilott annak nagy terjedelmét is bemutatni. A közönség elismerésének a szerző iránt is kifejezést adott egyszerű hangulatteljes szerzeményeért, melynek énekét maga kíséerte, az énekesnőt pedig arra bírta, hogy műsorát Schumann egy kis dalával megtoldja. A zongora kíséretet Bak mellett Preuss Adolf ur a tőle megszokott művészettel és diszkrécióval teljesítette, nagyban hozzájárult az est sikeréhez.

○ **Vendégszereplés.** A Kaposvárótt működő színtársulatnál ma kezdte meg három estére terjedő vendégszereplését Alpari Irén, a Vígsház tagja. A vendég a „Cigány“-ban, az „Örök törvény“-ben és a „Magdolna“-ban lép fel a kaposvári publikum előtt.

○ **Az országos színészegyesület tanácsa** tegnapelőtt alakult meg. Megalakították az egyes választmányokat is s ezek közt a fegyelmi választmányba Somogyi Károlyt, a pécsi nemzeti színház igazgatóját is, beválasztották.

§ **Rakoncátlan ember.** Hatóság elleni erőszak büntette, könnyű testi sértés és becsületsértés vétsége miatt állott ma a pécsi kir. törvényszék előtt Éder János, pécsi lakos, a ki karácsony harmadnapján az indóház utcában egy leányt megtámadott, aki mikor előle Horváth István házába menekült, oda utána ment és Horváthot megverte, a miért a leányt be merte fogadni. Majd ismét az utcára jöven, ott a leány anyját is megtámadta s a népcsődületre odasielő rendőrnek is ellenszegült. Az nem bírván vele, a városi közkórházba sietett, hogy segítségért telefonozzon a rendőrségre. Éder oda is utána ment és benn a kórházban az ügyeletes orvosokat is szóval bántalmazta. Végre két rendőr a kórházi szolgák segítségével ártalmatlanná bírta tenni. Persze mirdezt a rakoncátlanságot részegségében követte el, melyért — mikor a kóterban a bort kialudta a fejéből — feljelentették a törvényszéknek. Ma volt meg ügyében a végtárgyalás és el lett ítélve hat heti fogházra és 20 frt pénzbüntetésre. Tormésztesen megfélebbzte az ítéletet; de a királyi ügyész is felebbezett súlyosítás végett.

§ **Megbüntetett vakmerőség.** Horváth György, udvardi lakos, az ősszel bentjárt Pécsen és itt jól beborozva, mikor kocsijával a siklósi uti vasuti őrháznál át akart menni, a vasuti sorompó épen le volt bocsájtva, mert vonat közeledett. Horváth azonban vakmerően nekihajtatott a sorompónak, azt lovaival áttörte és kocsijával alig ötven méterre a robogó vonat előtt át is vágatott a síneken. Mikor pedig a pálya felvigyázó e miatt kérdőre vonta, két forinttal meg akarta vesztegetni, hogy ne árulja el. Ezért aztán testi épség elleni kihágás és megvesztegetés miatt vád alá helyezte a

törvényszék s a ma megtartott végtárgyaláson elítélte 3 napi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre. Az elítélt, ugy védőügyvéde, Stern Károly, megfélebbzte az ítéletet enyhítés, a királyi ügyész pedig súlyosítás végett.

§ **Megfúrt hordók.** Wagner András, volt pécsi kádármesternél, Mautner Mór végrehajtást eszközöltetvén, 3 hordó bort foglaltatott le. Mikor az árverést meg akarták tartani, akkor azonban kintt, hogy a hordók megfúrtak, a bor belőlük odalett s helyettök ecetes viz van bennök. Wagnert emiatt sikkasztásért feljelentették a bíróságnál s ott vád alá is helyeztetett. Ügyében ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtárgyalást, melynek eredményeképp, az enyhítő körülmények figyelembevételével 1 havi fogházra ítélte. Az elítélt, ugy védője, Kerek Mihály dr., felebbezett az ítélet ellen; de megfélebbzte azt súlyosítás végett a kir. ügyész is.

§ **Fegyelmi végtárgyalás.** A pécsi kir. törvényszék fegyelmi bírósága szombaton délelőtt tartotta meg Kákonyi Mihály pécsi kir. ügyészségi irnok ügyében a végtárgyalást. A végtárgyaláson Savel Kálmán, kuriai bíró, törvényszéki elnök, elnökölt; szavazóbírák voltak Geiger Dezső és Dobi Imre dr., törvényszéki bírók. A vádat Zsolnay György, kir főügyész helyettes, képviselte; a jegyzőkönyvet pedig Stiglbaue József, törvényszéki aljegyző vezette. Maga Kákonyi Mihály nem jelent meg a tárgyaláson, ezzel is beigazolvva a fegyelmi vétséget képező ama körülményt, hogy sohasem volt barátja a hivatalban sem a pontos megjelenésnek. Kákonyit 1895. év végén helyezték át a kalocsai ügyészségtől a pécsi kir. ügyészséghez, hol hivatalában gyakran mulasztásokat követett el, de meg nem jelenését sohasem tudta orvosi bizonyítvánnyal

— Mindegy; a háboru mindenütt szedi áldozatait. De — ne politizáljunk ma! — Hogy hívják azt a hölgyet, a ki ön mellett ült? Nem, ne segítsen! szoknom kell hozzá, hogy a neveket megtartsam emlékezetemben... Waldemar kisasszony, nemde? Igazi szépség, aztán szellemes is?

— Oh, igen szellemes, felség.

— Egy eszmém támadt, kedves báró — mondá a király élénken a hadsegédhez fordulva — nem tűnök ellentmondást! — Ülünk lóra, nyargaljunk át Schwannensebe, megraboljuk kertészemet s holnap reggel virágokkal lepjük meg a hölgyeket! Most tizenegy az óra, két órára visszatérhetünk.

— — — — —
Nemsokára lovak patáitól visszhangzott a várudvar, mely most mély homályba volt borulva.

A királyi nyaraló a tulsó völgyben feküdt.

Az onnét visszatérő királyt és kíséretjét az eget pirosra festő tüzfény rémitette meg. Megsarkantyuzták lovaikat s vágatva rohantak előre. Végre a hegyi utnak arra a pontjára jutottak, a honnét Helmburgra le lehetett látni. Borzasztóan szép látvány tárult eléjük:

A helmburgi várkastély lángokban állott.

Egon megrémült tekintettel meredt Helénre s értetetlen szavakat rebegett.

Helén gyengéden megfogta kezét s a pamlaghoz vezette s elbeszélte neki találkozását Leoval.

Ennek befejeztével Egon mélyen megrendülve kelt föl s Helénnek kezét csókolva mondá:

— Bocsásson meg, ha megmenekülése fölötti örömmnek nem adok már most kifejezést — — Ó, bátyám! szegény bátyám!

Mínthogy távozni akart, Helén megkérdezte, hogy mit szándékozik tenni.

— Rőgtön értesitem nagybátyámat s aztán megyek orvosért.

— Azt éppen ön nem teheti.

— Mért nem én? Éppen csak én.

Helén hozzá hajolt, oly közel, hogy lehelletét érezte s valamit a fülébe sugott.

Egon pillanatra meghökkent. De Helén tekintete követte, megbüvölte, elvarázsolta őt. Ezek a szemek oly nyelven beszéltek hozzá, a minőt soha még emberi ajkáról nem hallott; szenvedélyes, kábitó, minden rosszra felbátorító beszéd volt ez.

— Helén, — kiáltá végre — ön igazi démon!

Ekkor lépett be e gróf, vidáman, tapsolva, bár nekihevült arccal s kuszált fővel.

— Mit szólasz tervemhez fiam, — kiáltja már a küszöbről — vendégem, felséges királyunk tiszteletére az éjjel örömtüzet gyujtatok a barátságkán!

erősített betegséggel igazolni. A meddig lehetett, a személyes megintést vették ellene használatba, de később ez sem használt, mert egyre gyakrabban hanyagolta el hivatalát. Mult év május 1-én sem jelent meg hivatalában a május 5-én, mikor hivatala elfoglalására felszólította a kir. főügyészhezlyettes, erre nem is reflektált s hivatalában többé meg sem jelent. Ez alapon aztán fegyelmi eljárás alá helyezték s a kir. ügyész indítványához képest a szombaton megtartott fegyelmi végtárgyaláson hivatala elvesztésére ítélte a fegyelmi bíróság. Az ítéletet majd írásban fogják közölni a meg nem jelent Kákonyival.

§ Csajági bankja. Csajági (Wassermann) Lajosnak, a Pécsen is ismert szélhámos bankdirektor bűntudatában most volt a budapesti törvényszék előtt a végtárgyalás. Három napig tartó tárgyalás után szerdán este hirdették ki az ítéletet, mely szerint Csajági 6 évi fegyházra ítéltetett, mely büntetésből 1 év vizsgálati fogsága által kitöltöttnek vétetik Persze, megfelebbezte az ítéletet; de felebbezett terhére a közvádó is.

Közgazdaság.

□ **Lóvásár Kaposvárott.** A somogy megyei gazdasági egyesület április 8-án Kaposvárott lóvásárt rendez. Közel 200 darab ménesbeli, különböző használatra való lovat fognak elővezetni. A lovakról kimerítő katalógus készült, a melyet kívánatra bárkinek díjtalanul megküld a gazdasági egyesület titkári hivatala Kaposvárott.

□ **Kristály-cukor.** Illetékes helyről figyelmeztetnek bennünket, hogy több osztrákmagyar cukorgyáros különösen ipari célokra (liqueur, cukorkagyártás stb.) kristály-cukrot

gyárt és mérsékelt áron hoz forgalomba. Budapesten a Magyar általános hitelbank, Bécsben a chropinai cukorgyár részvénytársaság irodája eszközli az elárulást.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése márc. hó 26-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az appropriációról, vagyis a költségvetési fölhatalmazásról szóló törvényjavaslatot Pulszky Ágost előadó ajánlotta elfogadásra.

Molnár János nem fogadja el, mert a jelenlegi kormány kuforrása az erkölcselenségnek, elnyomja a vallásosságot, elveszi az iskolákat az egyházaktól.

Csáky Albin gróf elfogadja, mert bizik a kormányban a kiegyezésnél is. Dicséri a kormány egyházpolitikáját. Egy egyszerű konzervatív párt alakulását maga is helyeselné, de Zichyék tévesen nevezik a néppártot konzervatívnak, mert az radikális. Végül dicsőíti a közjogi alapot.

Eötvös Károly az iskolákat elveendőnek tartja az egyházaktól, mert sok nemzetellenes dolgot művelnek a telekezeti iskolákban. A bizalmat azonban a kormány iránt megtagadja, különösen a politikai köz erkölcs súlyosodásáért. Konzervatív-párt szerint nincs, de nem is szükséges. Talán közjogi, közszabadsági, közgazdasági téren oly rohamosan halad ez a kormány, hogy fékezni kell a radikalizmusát. (Justh Gyula közbekiált: Csak a prorizió terén! Derűtlenség.) A közjogban nem érvényesül önállóságunk. Az összeférhetetlenségi törvény szerint állami tisztviselő nem lehet képviselő, megalkották tehát a kormánybiztoságokat, vicinálisokat s kinevezték őket folyambiztosokul ismeretlen

folyamokhoz. Határozati javaslatot nyújt be, mely megtagadja az appropriációt.

Páder Rezső néppárti szintén nem fogadja el a javaslatot.

TÁVIRATOK.

— **A kiegyezési javaslatok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kiegyezési javaslatok csak az osztrák képviselőház megalakulása után csak júniusban kerülnek tárgyalás alá.

— **A boszuálló Bánffy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kormánypárti körökben nagy föltűnést kelt az a hír, hogy az Andrássy Géza gróf lemondása folytán megüresedett rozsnyói kerületben Bánffy b. miniszteretnök Andrássy Gyula gróf ellen hivatalos ellenjelöltet állított Máriássy ottani főszolgabíró személyében.

— **A nemzeti párt passzivitása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzeti párt tegnapi értekezletén elhatározta, hogy az appropriációnál a párt nevében a passzivitást röviden Gullner Gyula fogja jelezni s a javaslat ellen beszélni.

— **A sajtó megrendszabályozása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erdélynek a sajtószabadságot korlátozó reakcionárius javaslatai ellen már az igazságügyi bizottságban is küzdeni fognak.

Ő felsége a meghatározott órában pontosan megérkezett és nagyszerű fogadtatásban részesült. Az egész vidékre ráborult már az éj homálya, csak a tetőtől talpig lobogókkal és lombfüzerekkel díszített várkastély állott izzó vörös fényben, melylyel az udvarban meggyújtott szurokserpenyők árasztották el.

Egy negyedóra multán a király a fényesen kivilágított terembe lépett, a hol a gróf vendégei és a községnek pár előkelősége hódolatteljes csendben várakoztak rá. A hölgyek kivágott ruhában voltak, hosszú uszálylyal s Vanda kétségbe volt esve, hogy nem volt ideje a székvárosból egy legeslegujabb szabásu ruhát hozatni.

A király kíséretében Helmburg grófn kívül csak hadsegéde és egy északnémet ur voltak, az utóbbi már régi ismerőse a társaság némely tagjának, Burg követéségi tanácsos. De kit érdekel egy tanácsos, mikor jelen van a király!

Ő felsége a bemutatásnál mindenkire pár kegyes szót intézett. Talán csak Helén és Egon hallották, hogy mit mondott; a többi nagyon elfogult volt.

Aztán a gazdagon terített asztalhoz ültek s a jelenlevők némelyike bizonyára csodálkozva látta, hogy ő felsége is úgy eszik és iszik, mint bármei más halandó.

A gróf folyton meghatottságával küzdött. Az én jó királyom, dűnnyögött magában, mennyire hasonlít atyjához!

A király bizonyára igen kedves jelenség volt, fiatal, karcsu, büszke tartásu, barátságos mosolylyal ajkain s nyílt tekintettel, a mely mindenkit elragadott.

Egy izben Helénre esett tekintete, ki az átellenes

oldalon ült Burg és a plébános között; királyi szépség volt a királyi asztalnál. Aztán Leo vonta magára figyelmét s meg kellett vallania, hogy ez a vendég nagyon komor személyiség. . . Be lett mutatva? Nem emlékezett rája s bizony senki sem is tudta volna megmondani. Leo éppen csak hogy jelen van, vagy inkább ezen az eseményteljes estén senki számára sincs jelen. De mégis, öccse olykor aggódó tekintettel figyelte meg, de semmi nyugtalanítót nem vett észra rajta.

Asztalbentás után az uralkodó még nagyon nyájasan beszélgetett egyikkel-másikkal, legtovább a ház urával s ennek leendő menyével. Mikor a király a boldog völegény közelebbi ismeretségét óhajtotta, Leo már nem volt jelen. Öccse sietett kimenteni „hirtelen támadt rosszullétével.“ Ő felsége sajnálkozását fejezte ki s a gróf mérgesen harapdálta ajkait.

Aztán lakosztályába vonult vissza a király. — A gróft, ki hódolatteljesen kísérte, kegyesen elbocsátotta s most Burghoz és a hadsegédhez fordult.

— Maradjanak még uraim — mondá vidáman. — Nemde pompásan fekszik ez a várkastély? Lépjenek csak közelebb, ide az ablakhoz, a kilátás nagyszerű. — Ah, nézzék csak — uj meglepetés!

A templom fölötti hegyormon óriási tűzkéve világított: a barátszikián gyújtott örömtűz volt az.

A király egy ideig némán szemlélte a vidéket; aztán hirtelen a tanácsos felé fordult.

— És ezekre a békés völgyekre idézzem fel, én magam, a háboru rémét?

— Felsőg, ezek a völgyek aligha lennének a háboru szinterévé.

— **Sárkefe a parlamentben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fővárosszerte elterjedt a hír, hogy Neumannék, felve az összeférhetetlenségi bizottság ítéletétől, lemondanak az illető bankoknál viselt igazgatói állásaikról.

— **Érik a háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Athenből jelentik, hogy holnapra rendeletet várnak, melyben György király a trónörököszt a theszsáliai csapatok fővezérévé kinevezi.

Két orosz hadosztály Karsz tartományban megszállta a török határt.

Monarchiánk a napokban a levantei vizekre küldi még a „Meteor“, „Star“ és „Krahe“ torpedó hajókat, ha a görög kikötők blokádja kimondatik.

Triesztből jelentik, hogy a 87. gyalogezred második zászlóalja teljes hadi felszereléssel az „Elektra“ gőzössel Kréta indult, hogy Kaneát és Szudát megszállják.

Kréta szigetén Malaxa erődénél heves csata folyt le tegnap a törökök s a felkelő görögök között. A felkelők az erődöt, a hatalmak pedig a felkelőket bombázták a nélkül, hogy bármelyikben kár esett volna.

— **Bányaszerencsétlenség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Igló mellett, a vitkovici bányában a beomlás négy bányászt eltemetett.

— **Beteg trónörökös.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orosz trónörökös Algirban nehéz beteg.

— **Pestmegye közgyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pestmegye április 12-én tartja közgyűlését, mely alkalommal tárgyalja a hevesi körlevelet a kvótafelemelés ellen.

— **Goluchowsky a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége Goluchowsky külügyminisztert tegnap egy óra hosszáig tartó külön kihallgatáson fogadta.

Szerkesztői üzenet.

Gáspár Arthur hirlapíró **Budapest.** Szives kérdésére vonatkozólag, utána jártunk a dolognak s a következőkről értesítjük: Az a Németh Péter nevű ur voltaképpen nem hirlapíró, hanem diurnista a vármegyénél. Ennélfogva ha ő magát önként, és mint írja, több fővárosi napilapnál ilyenek kiadta, nem mondott igazat. Azokat a lapokat, melyeket sikerült felültetnie az ő hirlapírói mivoltával, úgy szolgálja ki, hogy egyszerűen kiírja a „Pécsi Figyelő“-ben már megjelent dolgokat s mint eredeti értesülést tálalja föl pénzért azoknak a napilapoknak, a melyek elég naivok ilyenekért még fizetni is neki. Ez különben az ő dolguk. Részünkről megteszszük legközelebb az elhatározó lépéseket, hogy ez az egyén ne bitorolja többé a hirlapírói elnevezést s ne éljen vele vissza. A többi lapoknak, a kik felőle nálunk kérdezősködtek, magán levélben válaszoltunk. Egyébiránt próbálja meg más pécsi lapnál, hasonló információkat foglkapni.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTÁV
Felölős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAJZS JÓZSEF
kiadó.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. F és szétküldési raktár

Egger A. fiai

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

4555. sz.
Ttkvi 1897

Hirdetmény.

Kacsota községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is. — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1897. évi Szeptember hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1897. évi Szeptember hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényöket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1897. évi Szeptember hó 20-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék tlkvi hatóságánál.
Pécsett, 1897. évi márczius hó 6-án.

100 ezer drb.

**tökéletesen
fajtiszta**

ültetésre kitűnően alkalmas

gyökeres

Rupestris Monticola

eladó

Ezere 22 frt.

Siptár Lajosnál

Pécsett, Nagy-Flórián u. 16. sz.

Lukrits István

kir. táblai bíró.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

**Tavaszi
öltönyök**

Havelocok

Olcsó | árak!

ZENTLER-féle

as. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

1056. sz.
tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Müller János ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak, Lehn János (név Dorner Katalinnal) végrehajtást szenvedő ellen 28 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradi kir. járás-bíróság területén levő, Hidas község határában fekvő: a hidasi 514. sz. tjkvben felvett + 5900/7. a/1. II. hrsz. egész fekvőségre 100 frt, a 738. sz. tjkvben felvett I. 2/4 teleknek alperest illetett részre 412 frt, a 892. sz. tjkvben felvett 3752. hrsz. egész fekvőségre 99 frt, az 1125. sz. tjkvben felvett + 904. hrsz. egész fekvőségre 34 frt, a + 907. hrsz. egész fekvőségre 54 frt, a + 3991. hrsz. egész fekvőségre 73 frt, a + 4761

hrsz. egész fekvőségre 74 frt, a hidasi 1571 sz. tjkvben felvett + 3095. hrsz. egész fekvőségre 33 frt becsár, mint kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi április hó 26. napján d. e. 10 órakor Hidas községben a körjegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 10 frt, 41 frt 20 kr, 9 frt 90 kr, 3 frt 40 kr, 5 frt 40 kr, 7 frt 30 kr, 7 frt 40 kr, 3 frt 30 krajcárt k e s z p é n z b e n, vagy az 1881. nov. hó 1. 3333 sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécaett, 1897. évi jan. hó 25-én.
A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

A közkedvelt bácskai tamburások

zene és daltársulata

külföldi utjokról visszatérve **vasárnap, f. hó 28-án** és a következő napokban **Pécsett, a központi kávéházban**

zene- és ének-estélyt

tart, melyre a n. é. közönség **tisztelettel meghívatik.**
Kezdeté 8 órakor. Szabad bemenet.

Üzlet-feloszlatás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy helybeli

divat-, vászon- és kézmű-áru üzletemet
a „menyasszonyhoz“, király-utca

véglegesen feloszlatom, ennéllogva alatt felsorolt árucikkeket **sokkal olcsóbban** mint bármely más

v é g e l a d á s o n

kiárusítom; ajánlom tehát ezen a vételre kínálkozó jó alkalmat felhasználni és bevásárlásait nálam megtenni.

Teljes tisztelettel

Rothmüller Károly.

NAGY RAKTÁR: Legdivatosabb ruhakelmék, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és ezérna-vásznak, kanavász, inlet, grádli és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zsebkendők, butorkelmék, matraczszövetek és ágyterítők, minden fajta szövet- és csipke-függönyök, futó- és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gyapju-szövetek, férfi és női bélés-cikkek és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb cikkek.